

при участието на секретар-протоколита Гургана Иванова разгледа в закрито заседание на 17 март 2009 г. конституционно дело № 1/2009 г., докладвано от съдията Снежана Начева.Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията.Делото е образувано на 6 март 2009 г. по искане на 54 народни представители от 40-то Народно събрание за установяване на противоконституционност на чл. 18, ал. 2, т. 1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2009 г. (ДВ, бр. 110/2008 г., изм. бр. 12/2009 г.) (ЗДБ 2009).На 10 март 2009 г. искателят е направил допълнение към искането в частта относно изискванията на чл. 18 на Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд, като е посочил заинтересуваните, според него, лица и институции, които трябва да вземат участие в делото, както и адреса на първия по списъка от групата народни представители, който се счита за техен представител.В мотивите на искането се твърди, че с текста на атакуваната разпоредба на чл. 18, ал. 2, т. 1 от ЗДБ 2009 г., в противоречие с чл. 84, т. 2 и чл. 106 от Конституцията се дава възможност на Министерския съвет да променя приетите с акт на Народното събрание параметри на бюджета за 2009 г. и по-точно – бюджетното салдо като конкретно съотношение между приходите и разходите на държавата, съгласно чл. 2 и следващите от Закона за устройството на държавния бюджет.Според искателят, с тази законова възможност - да се изменя държавния бюджет единствено по дискреция на Министерския съвет, без ясно посочени и приети по съответния ред параметри и с акт на орган на изпълнителната власт, Министерският съвет напуска конституциоустановената територия на изпълнителната власт и навлиза в изключителната компетентност на Народното събрание. Последното е единственият орган, приел закона за държавния бюджет, който има и правомощията да го изменя през съответната финансова година.С това се обосновава изводът на искателя, че чл. 18, ал. 2, т. 1 от ЗДБ 2009 г. е очевидно отклонение от буквата и духа на Конституцията, в която ясно и непротиворечиво са посочени реда, органите и техните правомощия по приемането и измененията на държавния бюджет и на това основание се иска от Конституционния съд да установи неговата противоконституционност.Производството по делото е във фазата на решаване на въпросите относно допустимостта.За да се произнесе, Конституционният съд направи следните констатации, мотивирали становището му относно допустимостта:1. Подписано от 54 народни представители, искането е направено от оправомощен субект по чл. 150, ал. 1 на Конституцията, отговарящ в случая на изискването за този колективен искател – най-малко 1/5 от народните представители.2. Конституционният съд констатира, че искането, направено пред

него на 6 март 2009 г., има за предмет установяването на противоконституционност на разпоредба на закон, обнародван в Държавен вестник на 30 декември 2008 г. То се отнася до въпрос от компетентността на Конституционния съд - чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията и е направено след обнародването на закона, съгласно чл. 17, ал. 2 от Закона за Конституционния съд.3. По въпроса за компетентността на Министерския съвет във връзка с държавния бюджет, както и за конституционносъобразността на членове от закон за държавния бюджет за дадена година, Конституционният съд вече се е произнасял, но при хипотези, различни от направеното искане. Конституционният съд приема, че искането е допустимо. Направено от оправомощен за това субект, в допустимо за това време, по въпрос от компетентността на Конституционния съд, по който той не се е произнасял, искането може да бъде разгледано по същество. Като взе предвид допустимостта на искането, Конституционният съд намира, че трябва да бъдат конституирани като заинтересувани страни по това дело Народното събрание, Министерският съвет, министърът на финансите, министърът на правосъдието, Висшият съдебен съвет, Върховният административен съвет и Сметната палата. Конституционният съд, воден от гореизложеното и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията и чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционния съд

ОПРЕДЕЛИ:

1. Допуска за разглеждане по същество искането на 54 народни представители от 40-то Народно събрание за установяване на противоконституционност на чл. 18, ал. 2, т. 1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2009 г. (ДВ, бр. 110/2008 г., изм. бр. 12/2009 г.).2. Конституира като заинтересувани страни Народното събрание, Министерския съвет, министъра на финансите, министъра на правосъдието, Висшия съдебен съвет, Върховния административен съд и Сметната палата, на които да се изпрати копие от искането и определението по допустимостта, като им се дава възможност в 20-дневен срок да представят писмени становища и доказателства по делото.3. Препис от определението по допустимостта да се изпрати и на искателя, който в същия срок може да изложи допълнителни съображения.